

رووداو وهك ره گهزێكى دراما له ژانرى شيعردا (شيعرى نوپى كوردى) به نمونوه الحدث كعنصر الدراما في الشعر، الشعر (الكوردي الحديث) على سبيل المثال Event as An Element of Drama In Poem Kurdish Modern Poems as An Example

ئارام عمر على^١، فازل مه جید محمود^٢

^١ بهشی زانسته کۆمه لایه تییه کان، کۆلیجی پهروهدهی بنه رته، زانکۆی هه له بجه، شاری هه له بجه، هه ریمی کوردستان، عێراق
^٢ بهشی زمانی کوردی، کۆلیجی زمان، زانکۆی سلیمانی، شاری سلیمانی، هه ریمی کوردستان، عێراق

Corresponding author's e-mail: aram.ali@uoh.edu.iq

پوخته:

توێژینه وه که به ناو نیشانی (رووداو وهك ره گهزێكى دراما له ژانرى شيعردا، (شيعرى نوپى كوردى) به نمونوه) هه ولێكه بۆ خستنه پرووی زانیاری پێویست له باره ی کاریگه ریبوونی هه روو ژانرى شيعرو دراما به یه كتر به تایبهت له رێگه ی ره گهزو توخمه هونه ریه کانیا نه وه، جیا له باسکردنی نه و په یوه ندییه ئۆرگانیه به هیزه ی نێوان نه و دوو ژانره، ئاماژه دانه به رایه له ی په یوه ندییه مێژوویه که ی نێوان شيعرو دراما، له وێوه بۆ نه وه ده چین به شیهویه کی زانستی ئاماژه بۆ جوړی نه و کاریگه ریه بکه یین و رۆلی ره گهزی رووداو وهك ره گهزێكى درامای له شيعردا بکه یینه روو، نه وه هه ده ستینیشانبکه یین، که نه م ره گهزه له گه شه سه نندن و نوپوونه وه ی شيعرى کوردیدا گرنگی زۆری هه بووه، شاعیران به مه زانندی رووداو (کۆمه لایه تی و سیاسى و مێژووی...) به کان توانیویانه چوارچێوه ی نه رکی شيعر فراوان بکه ن.

کلێله وشه کان: (ره گهز - رووداو - شيعرى نوپى - دراما).

ملخص البحث :

البحث بعنوان (الحدث كعنصر الدراما في الشعر، (الشعر الكوردي الحديث) على سبيل المثال) هي محاولة لعرض المعلومات الضرورية حول تأثير كلا النوعين من الشعر والدراما، وخاصة عن طريق عناصرهما الفنية. بصرف النظر عن العلاقة العضوية القوية بين النوعين، بلاشارة الى العلاقة التاريخية بين الشعر والدراما، من هناك سوف نشير علميا الى نوع هذا التأثير، و دور نوع الحدث كعنصر درامي في الشعر. و اخيرا سنحدد ان هذا العنصر ذو اهمية كبيرة في تطوير وتجديد الشعر الكوردي، لقد كان الشعراء قادرين على تأسيس الاحداث (اجتماعية والسياسية والتاريخية) لتوسيع نطاق وظيفة الشعر.

كلمات مفتاحية: (النوع - الحدث - الشعر الجديد - الدراما).

گۆفاری زانکۆی هه له بجه: گۆفاریکی زانستی ته کادیمی هه له بجه ده ری ده کات	
DOI Link	http://doi.org/10.32410/huj-10500
رێککه وه ته کان	رێککه وه تی وه رگرتن: ٢٠٢٣/١/١٢ رێککه وه تی په سه ندرکن: ٢٠٢٣/٢/٢٠ رێککه وه تی بلاو کردنه وه: ٢٠٢٣/١٢/٣١
نیمه یلی توێژه ر	aram.ali@uoh.edu.iq
ماقی چاپ و بلاو کردنه وه	© ٢٠٢٣ م. ی. ئارام عمر علی، پ. د. فازل مه جید محمود، گه یشتن به م توێژینه وه یه کراوه یه له ژێر ره زامه ندی CCBY-NC_ND 4.0

Abstract:

The research under the title of (event as an element of drama in poem,)Kurdish modern poems) as an example) is an attempt to determine enough knowledge about the way both drama and poetry genera are leave impact on each other especially through their artistic elements. Apart from mentioning the strong and organic connection between these two genera, it discusses the historical relationship between poem and drama. In addition, the sort of the impact will be clarified scientifically, and the role of the event as a dramatic element in poems will be explained. Finally, it will determine how this element is responsible for development and renewal of Kurdish poetry, and how poets by establishing events (social, political, historical...) expanded the mission of poem.

Keywords: (Genre - Event - New Poetry – Drama).

پیشه کی:

شاعر بریتییە لەو هەستکردنە ی لە ناخی شاعیردایە بەرامبەر بە تەواوی لایەنەکانی ژیان، شاعر بریتییە لە دەربڕینیکی جیاوازتر لە زمانی رۆژانە و دەربڕینیکی واتاداری تایبەتە، دراما و شاعر لە لایە ک وە ک دوو ژانری سەر بە خۆ و خواوەن چەندین تایبەتمەندی و ڕەگەزی جیاواز، لە هەمان کاتیشدا وە ک دوو بواری گرنگی ئە دەبی، جۆریک لە هاو بە شێ ڕەگەزی لە نێوانیاندا هە یە، ئە مە ش لە ڕووی کاریگەر بوونی تەواوی ئە م دوو ژانرە بە یە کتر بە تایبەت لە هەردوو فۆرمی شاعیری درامی و درامای شاعیریدا، جگە لە وە ی لە سەر تەواو شاعر لە گە ل دراما پە یوە نندییە کی ئۆرگانی و تیکنالۆ ی زۆریان هە بوو، بە جۆریک لە میژوو ی سەر هە لدانێ دراما وە ک دەقی نووسراو لە سەر دەمی گریکە وە هە ست بە و پە یوە نندییە بە تینە ی نێوان شاعیر و دراما دە کریت، تا ئە و ڕادە یە پی هە موو دە قتیکی درامی بە شاعر دە نووسرا.

ناونیشانی توێژینە وە کە : ڕووداو وە ک ڕە گە زتیکی دراما لە ژانری شاعیردا (شاعیری نوێ کوردی) بە نمونە میتۆدی توێژینە وە کە : میتۆدی میژوپی و وە سفی شیکارییە.

کەرەستە ی توێژینە وە کە : بریتییە لە چەندین بابەتی تیۆری و شاعیری چەند شاعیرێک لە شاعیرانی فۆناغی نوێ و نۆنە وە ی شاعیری کوردی لە نێوان سالانی (1920 – 1970)

پیکهاتە ی توێژینە وە کە : توێژینە وە کە لە پیشە کی و سێ تە وەرە و پوختە ی توێژینە وە کە بە هە رسێ زمانی (کوردی - عەرەبی - ئینگلیزی) و ئە نجام و لیستی سەرچاوە کان پیکهاتوو.

تە وەرە ی یە کە م : چە مک و پیناسە

ڕە گە ز: لە هەر ژانریکی ئە دەبی، یان هونەریدا ئە و توخمە هونەری و جۆلە و کردار و ئاماز و دەربڕینانە، کە جەستە ی دەقیکی پیکهاتوو، یان ئە و قالبە هونەرینانە، کە بە شداری لە پیکهاتە و پە ییکەری دەقە کە دا دە کە ن، ڕە گە ز لە دەقی شاعیریدا ئە رک و رۆنی خۆ ی هە یە، بە هە مان شێ وە کە لە دراما و رۆمان و چیرۆک و هەر ژانریکی تر دا بە و جۆرە یە، لە گە ل ئە وە شدا ڕە گە زە کانی هە ریە ک لە و چە شنه ئە دە بیانە کاریگەری و ڕە نگدانە وە یان لە سەر یە کتر هە یە، بۆ نمونە بە شێکی گرنگی لە ئە رکە ئە دایبە کە ی شاعر، لە ئە ستۆ ی ئە و ڕە گە زانە دایە کە پیکهاتە ی جەستە پی درامان و بە شداری لە گە یاندنی پە یامی شاعیردا دە کە ن، یان دە کریت بگوتریت ڕە گە ز ئە و قالبە هونەرییە، کە دەقی ئە دەبی جیاواز لە ژیر رۆشنایی پێداویستییە کانیدا بەر هە م دیت، بۆ نمونە شاعر لە سەر بنە مای ڕە گە زە پیکهاتە ییە کانی خۆ ی بونیادناو، کە لە ژانرە کانی دیکە ی جیا دە کاتە وە، لە وانه: کیش و سەروا (مۆسیقای شاعیری)، وینە و زمان، لە فۆرمی شاعیری جیاوازدا، هە مان شت لە دراما شدا هە یە، دراما بە دیالۆگ، ڕووداو، شوێن، کات، کە ساپە تی و توخمە کانی دیکە دە ناسرینە وە و لە ژیر رۆشنایی ئە مە شدا دە قە

ئەدەبىيەت كەن پۇلېن دە كرىن و دەخرىنە چوارچىوھى چەشنىكى ئەدەبى، ژانرەكان بە پىوھرى رەگەزى جىاو ھاوبەش دەستىنشانە كرىن و لېكترىكى و پەيوەندىيە كانبان دىارى دە كرىت، كەواتە دە كرىت لەمەوہ بۇ ھاوبەشى و جىاوازى شىعر و دراما ژانرەكانى تر پىوین. شىعر: ابن طباطبا لە بارەى پىناسەى شىعرەوہ دە لىت: «شىعر قسەيە كى كىشدارە (رىكخراوہ) جىاوازە لەو پەخشانەى، كە خەلك لە نىوان خۇياندا بە كارىدەھىن، شىعر جۆرە ھۆننەوہيە كى تايبەتى ھەيەو ئەگەر لىي لادەھىت ئەو گوى ھەباشى ھەرىناگرىت و چىزە كەى تىكەدەت» (العلوى، ۲۰۰۵، ۹) جىاوازتر لەمانە، ابن ھەب دە لىت: «شىعر ھەستەردنە» (الرحمانى، ۲۰۲۱، ۴۲)، ئەلىوت پىناسەى شىعرى بەم شىوہيە كىردووە دە لىت: «شىعر ھۆيەك نىيە بۇ ھەلچوون و داچوونەكان، بەلكو ھۆيە كە بۇ دەربازبوون لە ھەلچوونەكان، شىعر دەرىپرى كەسىتى نىيە، بەلكو دەربازبوونە لە كەسىتى» (كەساس، ۱۹۹۹، ۲۰). و جاحظىش پىي وايە «شىعر دارىشتنە و جۆرىكە لە وىنە گرتن» (الرحمانى، ۲۰۲۱، ۴۲)، ھەروەھا (كىتس) یش لەم بارەيەوہ دە لىت: «وہزىفەو ئەركى شىعر ئامۆزگارى نىيە» (كەساس، ۱۹۹۹، ۲۰).

ئەوہى لەم پىناسانەوہ پىدەگەين ئەوہيە، ھەرجەندە پىناسەى زۆر بۇ شىعر كراوہ، تا ئىستا پىناسەيە كى يەكگرتو نىيە، ھەموو لايەنەكانى ئەم ژانرە تەى بكات و پر بەلالى شىعر بىت، ئەمەش ھەستاوہتەوہ سەر ئەوہى ژانرى شىعر ژانرىكى زىندووەو ھەمىشە لە بەرەوپىشچوون و فراوانبوونى چوارچىوہ ئىستاتىكىيە كەيدايە، بەمەدە دەتوانىن بلىن شىعر ھەستەردنە بە جوانى و دەرىپى ناخ و دەروون، ئەو دەنگەيە لە گەل سروشتدا خۆى دەنوئى و ھەلچوونەكانى شاعىر دەكاتە وشەو ئەيدا لە بالاي وىنە رەنگا و رەنگەكانى، لەلايە كى ترەوہ شىعر سەنەتە لە خستەرووى وشەو وىنە كىشانى واقىيى ژيان لەو ساتەى شاعىر تىيدا دەزى، كەرەستەى دەرىپى شىعر وشەو زمانە، بەلام جىاواز لە زمانى گفوتوگوى رۆزانەى خەلك؛ كەواتە شىعر ژانرىكى ئەدەبىيە، برىتییە لە پارچە دەرىپىنىكى ئەدەبى لەلايەن شاعىرىكەوہ دەوترىت يان دەنووسرىت، كە ھەست و سۆزى جۆراوچۆر تىدايە، پشت بە بەكارھىتەنى تەكنىكى جۆراوچۆر دەبەستىت و بايەخەدەت بە لايەنى جوانى و ئىستاتىكى دەقەكە، يان شىعر برىتییە لە پىكھاتەيەك، كە وشە بەكاردەھىتەت بۇ وروژاندنى ھەستەكان بە شىوہيە كى خەيالى، واتە پارچە دەرىپىنىكى ئەدەبىيە كە ھەست و سۆزى قولى شاعىر بەرامبەر بە شتەكان دەخاتەروو.

دراما: برىتییە لە پىكھاتەيە كى پەخشانى يان شىعرى، لە بنچىنەدا برىتییە لە پروسەيە كى ئەداكردن، ئەو دەقە نووسراوہيە دەگۆردىت بۇ نمايشىك لەسەر تەختەى شانۆ، دراما ئەو شىوازە تايبەتەى نواندە، كە باسكردنە لە واقىع و خستەرووى ئەو واقىعەيە بۇ بەرامبەر، ئەو واقىعەى لە درامادا باسەدە كرىت بە تىروانىن و خەيالى نووسەر دەچرىت و بەرگى ھونەرى بەبەردا دە كرىت و دە كرىتە نووسىن، لە پروسەيە كى ھونەرىدا قالب دەگرىت؛ دواتر لە سەر تەختەى شانۆ، لە رادىو يان تەلەفزیوندا نمايشدە كرىت. «دراما وشەيە كى ئىغرىقى كۆنە، لە واتاى كىردارەوہ (الفعل) (dram) لەلاى ئىغرىقىيەكان كىردار يان كىردەوہ و رەوشتىكى مرفۇانەيە، بە شىوہيە كى تايبەت» (ابراھىم، ۱۹۹۴، ۹) لە كۆندا تا سەرەتەكانى سەدەى نۆزدە دراما بە گشتى وەك ژانرىكى شىعر دادەنرا، ئەو بەرھەمانەى پىشكەشەدەكران بە شىعر دەنووسران، زمانى گفوتوگوى دەرىپىنەكان شىعر و زمانى شىعرى بوو، ژانرى دراماتىك كە سەرەتايىترىن بەرھەمى شىعرى بوو، لە گەل داستان و شىوازە لىرىكىيەكان بەراورد كراوہ، بە شىوہيە كى گشتى دراما: برىتییە لە فۆرمىكى ئەدەبى «كە بۇ نوواندن لەسەر شانۆ نووسراوہ، ئەكتەرەكان رۆلى كاراكتەرەكان وەردەگرن، كاراكتەرەكان ئەركىكى دىارىكراو جىبەجى دەكەن و دىالوگىكى نووسراو دەكەن بە قسە» (Abrams & Harpham، ۲۰۱۳، ۸۴)، ژان ژاك برنارد دە لى: دراما «پىش ھەموو شتىك ھونەرە و ھونەرىش لە رىگى دىالوگەوہ شتىك دەدۆزىتەوہ، كە شاروہيە و پىوئىستى بەو ھەيە كە ھەستى پى بىكرىت..» (ئىبراھىم، ۲۰۰۹، ۱۳۷).

روودا: برىتییە لە بەرىەككەوتن، بەرىەككەوتنى مرفۇ لە گەل مېژوو و لە گەل مرفۇ، لە گەل دەوروبەر، لە گەل سروشت، يان «كۆمەلە بەسەرھاتىكى بەش بەشى پىكەوہ بەستراوہ، كە بە شىوہيە كى تايبەتى رىكخراون، پىوئىستە لە ھەموو چىرۆكىكدا بە گۆيرەى سىستىمىكى دىارىكراو شتەكان رووبدەن و بە گۆيرەى ئەو سىستەمەش چوارچىوہيەك لەوى دىكە جىا دەبىتەوہ، رووداوەكانى چىرۆكىش وەكو ھىلىك بەدواى يەكدا دىن» (خالە دىوہ، ۲۰۱۰، ۱۶)، ئەگەر روودا بەھىز و سەرنج راکىش نەبىت، ناتوانىت دراما بخولقىنى، بۇيە روودا

لای ئەرستۆ جولۆ و زیندویه تی درامایه و «روداو به گیانی دراما له قه لێم ئەدات...» (دبلیودوسن، ۱۹۸۱، ۱۴۱)، ههروهها پیتی وایه رووداو کردارێکه «سه رتا و ناوه راست و کو تاپی، ههیه» (ئهرستۆ، ۲۰۱۱، ۳۳)، کهواته ئهوه روونه، که هیچ درامایه ک به بی رووداو به رههه نایهت، رووداوه کانیش به سه ره کی و لاوه کییانه وه «یه که یه کی پیکه وه گرێدراون، ئه گهر به شیکێ لێ لابریت سه رجه می ده شیوی، ئه مه ش واتای ئه وه ده گه یه نی رووداو یه که یه کی ئۆرگانی به هیزی پیکه وه به ستنی درامایه» (رشدی، ۲۰۰۰، ۲۰).

ره گه زه کانی درامای شیعی لای ئهرستۆ، پیکدیت له «چنین، که سیتی، دارشتن، هزر، دیمه ن، گۆرانی» (ئهرستۆ، ۲۰۱۱، ۲۸)، که هه موو ئه وه ره گه زانه به ده وری ره گه زیکێ سه ره کی و پیکهاته یه کی بنچینه ییدا ده سوو پنه وه، که ئه ویش رووداوه، به نمونه گرنگترین ره گه ز لای ئهرستۆ چینه، که به واتای «پیکه ستنی رووداوه کانه» (ئهرستۆ، ۲۰۱۱، ۲۹) وه ههروهها روئی که سیتی به گه رخستنی ره فتار و کرده وه یه، کرده وه ش به رهه مه پیتی رووداوه، ره فتار به واتای جووله و هه ئسوکه وتی که سایه تیه کان دیت له نیو رووداوه کاندایه. کهواته له لای ئهرستۆ. رووداو له هه موو ره گه زه کانی تر گرنگتره؛ له ناو هه ر بابه تیکێ ئه ده بیدا ره گه زی رووداوی تیدا بیت به سه ره کی و لاوه کییانه وه به شیوه یه کی زنجیره ی گرنگ پیکه وه به ستراون و په یوه ندیه کی به هیز له نیوانیدا دروست ده بیت، زۆر جار به لابردنی رووداویک چینی ده قه که تیکده چیت، چونکه له پیکهاته ی ده قیکدا ئه وه ته کنیکه ی ره گه زه کان به تابه تی رووداوه کان پیکه وه ده به ستنی، وه ک پیکهاته ی پیکه وه هاتی ئه ندامه کانی جه سته ی مروفیک، یان گیانه له به ریک دیت به رچاوه، که گرنگیه کی زۆر له ته واوی ئه وه پیکهاته یه دا هه یه وه به که موو کورتی، یان نه بوونی هه ر ئه ندامیک نارپکی و که موو کورتی له کو ی جه سته که دا دینته بوون، به م په یوه دانگه ئه م په یوه ره بو چینی ده قیک شیعی شیه ته وه، که ئه گه ره گه زی رووداو له چینی ده قیک شیعی را یه تی و پنه ی شیعی ده بیت، ده توانین بلیین: نووسینی ده قیک له رووی هونه ریه وه له کاری په یکه رتاشیک ده چیت، که له کاتی سازکردنی په یکه رتیکدا حساب بو جوانی په یکه ره که ی ده کات و هه موو لایه نه کانی له به رچاوه ده گرت، به هه مان شیوه ش نووسه ری ده قیک ئه ده بی له نووسینی ده قه که ییدا ده بیت خاوه نی سه لیه یه کی به هیزی، تا هونه ری پیکه وه چینی ره گه زه کانی ده قه که ی وه ستایانه بونیاد بنیت و حساب بو هه موو لایه نه کانی بکات، واته نه خشه ی په یکه ره کی گشتی ده کیشیت، له هیله گشتیه کانه وه بو هیله تابه تیه کانی کاره که ی ده چیت و به شیوه یه کی پویست و دوور له زیاده روپی مه زراندن بو روئی هه ریه که له وه ره گه زانه ده کات، که بونیادی ده قه که ی له سه ر پیکهاته وه، به مه ش ده رده که ویت هه ریه که له وه ره گه زانه ی روئیان له سازاندنی ده قه که دا هه یه، نووسه ر ناتوانیت ده سته رداریان ببیت، به مه دا ده توانین بلیین «نووسه ر، له ئه ندازیاری بیناسازی ده چیت، له نه خشه و پلان داناندا» (عه بدوللا، ۲۰۰۸، ۱۰۴)، که هه موو لایه نیکێ کاره که ی له به رچاوده گرت و حساب بو هه موو لایه نه کانی نه خشه و ورده کاریه کان ده کات.

له گه ل ئه وه شدا دانان و نه خشانندی پیکهاته ی ئه وه ره گه زانه له هه ر ژانریکدا به پیتی پویستی ده قه که یه وه هیچ مه رجیکێ پشه وه خته نییه، تا ده ستنیشانی ئه وه بکات، ده قیک چه ند کاره کته ری ده ویت، یان رووداوه کان چه ند کاتیان پویسته و ده بیت زه مینه و شوپی رووداو کو و چه ند بیت، ههروهها په یوه ندی پته و له نیوان ره گه زه کاندایه، به نه بوونی هه ریه که له وه ره گه زانه که موو کورتی دیته ئاراوه، به نمونه له نیوان رووداو و کاره کته ر، ههروهها له نیوان رووداو و شوپن و کاتدا «گه ر رووداویکمان نه بیت، که سیتی روئیکی نابیت، گه ر رووداویکمان هه بیت شوپن و کاتیکیشمان ده بیت بو روودانی رووداوه که وه ده رکه وتووی که سیتییه کان» (عوسمان، ۲۰۰۹، ۱۲).

کهواته رووداو ئه وه هیزه گیان به به ری ده قی ئه ده بیدا ده کات و هه مه شه به زیندووی ده یه تیه وه، جو له یه کی به رده وای پشه وه خشیته، له گه ل ئه وه ی رووداو ره گه زیکێ درامایه، له زۆر چه شنی تری ئه ده بیدا به شداری کارای هه یه، له وان هه ش شیعی، هه ندیک به رهه می ئه ده بی هه یه به بی بوونی ئه م ره گه زه پیکنایه ته له وان هه (داستان، رو مان، چیرۆک...). گرنگی ئاماده بوونی ره گه ز و توخمی رووداو له ده قدا که مه ندکیشکردنی ره گه زو توخمه کانی تری وه ک (که سایه تی، دیالوگ، ململانی، کات و شوپن...) ه، داینه موی فراوانبوونی ده قی ئه ده بیه، به لام مه زراندنی ئه م ره گه زه له ژانریک بو ژانریکی تر ده گوو پیت و سیمایه سه له تی تابه ته به جوو ری ژانره که هه لده گرت، به لام له شیوه

گشتییه که پیدا رووداو زنجیره کردارو هه ئسوکهوت و به سه رهاتیک پیکهوه گریدراوی ماناداره، که له بهریه ککهوتن و پیکهوه بوون و رهفتار و ژبانی مرؤفه کان و ژینگه و دهووبهبری سه رهه لدهدات، ئەمەش له چوارچێوهی چەند بزوت و گۆران و جوڵه به کدا، له سه رهتا و ناوه راسهت و کۆتاییهوه به دوای یه کدا دین، یان «بریتیه لهو زنجیره گۆرانهی به سه ره روشنی که سه کاندای دیت له په یوهندی و کارلیک کردنیان له گه ل ئەو شوینه واره ی تیدا دین و ده چن» (ره سول، ۱۹۸۹، ۱۵۱)، که واته رهنگدانه وه ی ژبانه و ژبانیش له هه موو چه شنیکێ ئەده بیدا به پێی پنیوستی ده قیک ئاماده یی هه یه.

رووداو گرنگترین بزوتنه ری درامایه، تا ئەو راده یه یی «گرنگی رووداو به ستراوه به سه رکه وتووی چیرۆکه وه، به واتایه کی تر ئەوه ی زۆرجار بریار له سه ره باش و خراپی چیرۆک ده دات رووداو» (عوسمان، ۲۰۰۹، ۱۲)، ئەمەش مانای ئەوه ناگه یه نیت، که ئەو ره گه زانه ی تر گرنگ نین به پێچه وانوه، دراما یان هه ره ده قیکێ ئەده یی، به ته نه نا ناتوانیت بناغه ی خۆی له سه ره یه ک ره گه ز و توخم بنیات بنیت، به لām درامانوس له روانگه ی خه لکردنی رووداو کانه وه په ل بۆ ره گه زه کانی تر ده کیشیت و ئەوه ی گیانی زیندووی ته به به ری رووداو که دا ده کات له ره گه زه کانی تر ده خرپته ناو پرۆسه ی بونیادی تیکسته که وه. ئەمه به مانای گرنگی ره گه زی رووداو دیت، به لām نابیت رووداو ببیته هۆی لیکتراندنی ره گه زه کانی تر و ئەو په یوه ندییه ی له نیوان ره گه زه کانی تر دا هه یه تیکبیدات، ره گه زی رووداو له شیعردا گرنگی و بایه ی هه یه و کاتیک شاعیر رووداو تیک ده کاته هه ونی خولقاندنی ده قیک، چیرۆک و به سه رهاته کان ده خاته روو، مه به ستیه تی هه ست و سۆزی تایبه تی و بۆچوونی له مه ر ئەو رووداو به خاته روو نه ک تۆمارکردن و گیرانه وه یه کی میژووی. بۆیه رووداو ده ره نجامی کارلیکی هه لویستی که سه کانه له کات و شوینیک دیاریکراوا، به لām له گوێزانه وه ی رووداو هه کان بۆ ناو ده قیکێ ئەده یی، ده بیت ره چاوی پته وه ی و پیکه وه به ستراوی ئەو هه لویستانه بکریت، چونکه «ئه گه ره یه کیک له و رووداوانه له شوینی دروستی خۆیه وه دانه نری، یان ئەگه ره فری بدری، کرده وه ته واو و پێگه شتووه که تووشی شیوان و لیکترازان ده یی» (ئه رستۆ، 2011، 36)، به لām رووداو هه ره چنده گرنگبیت ئه رکی شاعیر ئەوه نیه رووداو هه کان کتو مت وه ک خۆی بگوازیته وه نیو ده قیک، ئەم جوړه یان کاری میژوونوسه، ئەمه به مانای ئەوه نایه ت که شاعیر بۆی نیه رووداوی راسته قینه بگوازیته وه نیو ده ق، به لکو ده بیت له چینی ده قه که ییدا ره چاوی بنه ماو پیکهاته و ئیستاتیکای ده قی ئەده یی بکات، چونکه شاعیر «یه که مه جار دروستکه ری چینه ئینجا هۆنه ره وه ی شاعر» (ئه رستۆ، 2011، 38) هۆنینه وه ی شاعریش جوړه سنعه تکاریه که که وه ک که ره سه ته ی دیوار پنیوستی به بابه تی به هیزو سه رنج راکیش هه یه تا بونیادی ده قه که ی له سه ره بنیت، شاعیر نوێ کوردی له م بواره دا به ناگایه وه په لی هاویشتووه، تا بتوانیت رۆلی له پیکهاته ی ده قدا فراوان بکات و جیا له لایه نی ئیستاتیکاو جوانی شاعیرو زمانی پاراو و ره وانی وشه و ره سه نیه تی کیش لابه لای ئه رکی (کۆمه لایه تی، میژووی، سیاسی، نیشتمانی، ئاینی...) شاعیردا بکاته وه.

(ئاواقی ئۆمه ر یان مردنی ئاوات) ناو نیشانی شاعیریک درامی عبدالرزاق بيماره (تیکستیکی شاعیریه و بۆ ئەداکردن و نمایشی شانۆی نووسراوه) و باس له ژبان و به سه رهاته ی گوندنشینیک کورد ده کات، ره هه ندیکی کۆمه لایه تی و سیاسی هه یه، شوینی رووداو هه کان گوندیک جوان و دلگیری کوردستان، چیرۆکی ژبانی نیوان (هۆمه رو ئه سمه ر) ه، کات: سالی هه لگیرسانی شه ری جیهانی به که م، رووداو هه کان کاره ساتبارو ترسانکن، پر چه ره سه رین. برسیه تی و راوه دونان و گرتن و قاتی و گرانی و بینه یه کی ئەو رووداوانه ن که زۆر له ناوچه کانی گرتۆته وه. سه ره تاي دیمه نه کان به رووداو هه کانی ژبانی منالی ئۆمه ر ده سه تپیده کات:

ئۆمه ر: ئای له شادی!

هه ره دوینی بوو، منالیک بووم

له ئاواقی

له ده شت و سه ره ئه م گردانه، له قه د جیا

هه ل ئەبه زیم، بازم ئەدا،

چه ند که رویشکم رائه په ران

بەسەر دار مازوو دار قەزوان

هەئە گەرام، بێچوو مەلم دەر ئەهینا

لە هینلانە.....

(محمد، 1961، 9)

ئەم چیرۆکە بەشیوەی دیالۆگی نیوان کارەکتەرەکانی نیو دەقە کە (هۆمەر، ئەسمەر، دایک، ژن، مندال...) و چینیکی وردی پر مملانی دارنێراوە تا گریکان دەگەنە لوتکە و لەنیوان مردن و مانی هۆمەردا رووداوەکان گەشەدەکن و دەگەنە لوتکە و شانۆنامە کە کۆتایی دیت. ئەخۆلی شاعیر (1911 - 1988) بۆ کارەساتی شەشی ئەیلوولی 1930ی بەردەرکی سەرای سلیمانی شیعریکی بە ناویشانی (ئەیلوولی خۆیناوی) نووسیوە، کە هەر لە ناویشانە کە یەو بەیری خۆینەر بۆ مەرگەسات و رووداوی ترسناک دەبات، لەم دەقەدا رەگەزی رووداو روۆلی گەورەیی هەیه لە پیکهاتەیی دەقە کە و گێرانەوێی کارەساتە کەدا، مملانی نیوان خەلک و دەسەلات چەندین دیمەنی درامی کارەسات باریان بەرھەم هیناوە.

جگە لە ئەخۆل چەندین شاعیر شیعریان بۆ ئەو راپەرین و خۆپیشاندانە نووسیوە، رووداوەکان و کارەساتە کە بریتی بوو (راپەرینی بەردەرکی سەرای سلیمانییە کە لە رۆژی 6ی ئەیلوولی ساڵی 1930 رووداوە، لەو دەمەدا جەماوەری سلیمانی دژی داگیرکەران و بۆ بەگژداچوونەوێی رژیی ئەو سەردەمە خۆپیشاندان و راپەرینیان کرد، ئەویش لەپینا و پوچە لکردنەوێی ئەو پیمانانامەییە لەنیوان حکومەتی عێراق و ئینگلیز بەستراوو. ئەو رووداوە کوژران و برینداربوون و دەستگیرکردنی خەلکی لیکەوتەوێ. ئەو رۆژە بە (رۆژی رەشی ئەیلوول) یا (رۆژی 6ی ئەیلوول) یا (شەری بەردەرکی سەرا) لە میژووی سلیمانی و کوردستاندا تۆمارکراوە.

ئەیلوولی خۆیناوی

بە جاری مائی وێرانم سلیمانی خرۆشاو

بەسەر هیچ کەس نەیت خواہ ئەوێی لەم شارە قەوماوە (دیوانی ئەخۆل، 2019، 105)

هەر لە گەل خۆیندەوێی دیری یە کەمی دەقە کە، هەست بە بوونی ناویمیدی و رووداویکی گەورەیی تراژیدی دەکریت، کە خۆینەر کەمەندکیشی ناو دیمەنەکان دەکات.

بەبانی بوو شەشی ئەیلوول لەناکا و گوللەیی وەک باران

ئەباری بۆ قری میلیت، ئەوێی پیرە و ئەوێی لاو

بە دەم شەستیرەوێ لاشە وە کوو زوربەیی گە لاپێزان

لە پێدا عەینی ئەتوت بەردەبازی جۆگە لەی ناو

لەبەر دەرکی سەرا دیارە لە هەر لایەک تەماشاکەیی

سەراسەر پر لە لاشەیی مردوو و شیلراوە کوژراوە

(دیوانی ئەخۆل، 2019، 105)

هەرچەندە رووداوەکان رەهەندیکی سیاسی و میژووییان هەیه، شاعیران نەیان توانیووێ بێدەنگ بن، هەریە کە لای خۆیەوێ بەجۆرێک گوزارشتی لەم رووداوە کردوو.

شیخ نووری شیخ سالح شاعیریکی تر کە ئەو رووداو و دیمەنە خۆیناوییە، دەیبەستیتەوێ بە رووداویکی میژوویی (ماهی موحەررەم، شینی حوسەین) کە مانگی مانه مگێرانی شیخە بۆ مەرگی حوسەین". گەورەیی رووداوە کە بەراورد دەکات لە گەل مانگی موحەررەم و شینی حوسەین.

ماهی موحەررەم ئەمە، شینی حوسەینە یا

ئەیلوولە رۆژی شیوینە، ماهی فەلاکەتە؟

هەر نەعشی لاوی کوردی ستەمدیدەیی غەمە

غەلتانی خۆینە، نائیلی روتبەیی شەهادەتە

هەر نهونیهالی کورده، بهخویناوی ئالهوه

گهزانی خاک و خوینه، شههیدی شهجاعته... (دیوانی شیخ نووری، 1989، 386)

وهك دهبنین «رووداو کۆمه له بهسهرهاتیکی رێکخراو و کاریگه ره که تایبهتمهندی و جوداییان له رینگه ی کاتهوه به شیوهیه کی دیاریکراو وهرده گرن» (موفی، 2012، 44)، گهزانهوه ی رووداو لای میژوو نووسیک جیاوازه لهوه ی له دهقیکی ئهدهبیدا ههیه، جیاوازییه که لهو راستیهدایه که مۆرکی گشتیهتی و تایبهتی به گهزانهوه ی رووداو که دعات، ههر بهمه دا دهتوانین دهقیکی شیعی له نووسینهکی میژوو جیا بکهینهوه، که شاعر مامه له له گه ل راسته قینهیه کی گشتیدا دهکات بهلام «میژوو مامه له له گه ل راسته قینهیه تایبهتدا دهکا» (ئه رستۆ، 2011، 37)، ئه گه ر سهیریکی هه ریه که لهو دوو دهقه شیعییه ی ئه خۆل و شیخ نووری بکهین، بۆ کاره ساتی شه شی ئه یلویان نووسیه، تیده گهین که شاعران له سه ر دیمه نه گشتیه کی رووداو که یان نووسیه، تانپۆی گشتی دهقه که یان، گواسته نه وه ی دیمه نی تراژیدی کاره ساته که یه، نه ک مامه له کردن له گه ل داتای تایبه تی و ژماره ی کۆژراوان و... هتد. بۆ نمونه ئه خۆل گوزارشت له زۆری کۆژراوان به گه لاپزانی پایز دهکات، که بۆ میژوو نووسیک ئه مه رینگه پیدراو نییه.

بهدهم شهستیره وه لاشه وه کوو زوریه ی گه لاپزان

له پیدایه یی ئه توت بهرده بازی جۆگه له ی ئاوه (دیوانی ئه خۆل، 2019، 105)

کاتیک میژوو نووس ئه م کاره ساته ده گه رپه وه، رینگه ی نادریت بهمجۆره گوزارشت له رووداو که بکات، له گه ل ئه وه شدا رینگه دراوه میژوو نووس و نووسه ریک دهقی ئه ده بی هه ریه که وه به بنه ماو پیه وه که ی نووسینه ی خۆیان رووداو که نیشان بدن. سه ره له دانی رووداو له ده قدا ده بیته یه ک نامانجی دیاریکراوی گه رپه دات به ژیا نه وه، ئه گه ر ده قاده قیش نه بیته واته نابیت رووداو یکی سه رو واقع و توانای قبولکردنی به رامبه ریته، وه گه ر نا ئه و رووداو نه ی دوورن له ئامانجیک دیاریکراو خزمه ت به دیمه نه درامیه که ی دراما ناکه ن و دراما له ره وتی خۆی دوورده خه نه وه جو ره لادان و دورکه و تنه وه له مه به ست و گرنگی په یامی ده قه که دپته پشه وه که ئه نه جامه که ی به بپه یزی به سه ر ده قه که دا ده شکیتته وه، ئه م باره ش بۆ ده قیک شیعی هه ر به وجۆره یه و خسته نه رووی رووداو یکی له ده قیک شیعی دا ده بیته ئامانجدا ریته، له به ره ئه وه ئه و رووداو نه ی له ئه ده ب و هونه ردا شو نیتیک دا گیر ده که ن، ده بی با وه پیکراوبن و وه ک زنجیره یه کی پیکه وه به سه راره هه موویان له خزمه تی سه ره تاو کۆتای ده قه که دا بن، به واتایه کی تر راسته قینه ی رووداو که ی میژوو به شکلیکی هونه ری ئامانجدا ده گوزارینه وه بۆ نیو ئه ده ب و هونه ر، چونکه «رووداو زنجیره یه ک گۆرانه، که له دۆخیکه وه به ره و دۆخیک دیکه هه نگاو ده نین، تا له کۆتایدا ده گه نه ترۆپک و گۆرانی کۆتای به ئه نجام ده گات» (عه ول، 2011، 321). به م پیه ده توانین بلین ئه و رووداو یه که "چیرۆکیک له ده قیکدا به رپیه ده بات" په یوه ندی راسته وخۆی به تانپۆی گشتی ده قه که وه هه یه وه هه رچۆنیک بیته وه ک سه ره تا ی ده ستپیکردن، گرنگی و بایه خیک له به رچاوی له سه ره له دانی و گرژبوونی رووداو که ی تر دا هه یه، که په یوه ندی راسته وخۆی به و دۆخه وه هه یه رووداو که ی تیدا ده گۆریت

تهوه ره ی دووه م : شیعی و شیعی نووی کوردی

زۆرن ئه وانیه له باره ی شیعی وه نووسیوانه، زۆرێک له فه یله سوف و نووسه رانی گه وره سه رنجیان له سه ر لایه نه سیحرییه که ی شیعی هه بووه، «ئه رستۆ شیعی به جۆرێک له مه عریفه دا ده نا... له سه ده کانی نا وه راستیشدا فه یله سوفان به کاریگه ری ئایینی له فه لسه فه ی گریکدا، به رامبه ر به هونه رو شیعی ئه وانیش ره وتی مه سیحیه تیان پیاده کرد... (کانت) یش له و با وه ره دا بوو، که شیعی نازادترین وه شه نگرتینی هه موو هونه ره کانه،... وه لی دوا ی کانت هینگ بوو، که به درپۆی ده رباره ی شیعی تپروانیی خۆی خسته روو، وه هینگ پش فه یله سوفه مۆدیرنه کان هه موویان په رژه وه ته سه ر شیعی، چونکه له سه رده می ئه و بزوتنه وه ی رۆمانتیک و شیعی رۆمانتیک له نیو خه لکیدا ده سه لاتی زۆرتربوو» (حوسین، نازم، 2020، 80-81) بۆ سه ره تا کانی میژوو ی سه ره له دانی شیعی، سه رچا وه کان ئه ماژه به وه ده که ن، پش یۆنان لای سو مه ری و میسرییه کۆنه کان شیعی هه بووه کۆنترین ده قی شیعی میژوو که ی بۆ سه رده مانیک زۆر کۆن ده گه رپه وه، که دکتۆر مارف

خهزنه دار له میژووی ئەدەبە کەیدا ئاماژە ی پیکردووو و نموونە ی بۆ هیناوه تەو، کۆنترین دەقی شیعری پارچە شیعریکی شاعیری سۆمەری «دینجیری دامو، کە نزیکە ی ۲۹۰۰ سال پێش مەسیح نووسیویەتی» (خهزنه دار، ۲۰۱۰، ۱۵۵). ههروهها شاعر لای میسرپییه کۆنه کان سهری هه لداوه و ئەدەبە کەیان بە یه کینک «له ئەدەبە دەولەمەندەکانی گیتی کۆن دادەنریت» (خهزنه دار، ۲۰۱۰، ۱۵۸). دواتر نموونە ی بەرز ی ئەدەبی کە بە یه کەمین بەرهمی ئەدەبی گریکی کۆن دەژمێردریت، شاکاره گهوره کانی "ئیلیاده و ئودیسه" ن کە له لایه ن هۆمیرۆسه وه دانراوه، میژوووه کە ی بۆ نو سه ده پێش زاین ده گه رتته وه. ئەم کاروانه بەر دهوام دەبیت له ناو گه ل و شارستانییه ته کانی تر، له وانه (ئەدەبی لاتینی رۆما و ئەدەبی هیندی "مههابهاراتا و رامایانا" و ئەدەبی چینی) هه ر گه ل و میلیه تیکیش له م بواره دا که م تا زۆر بهرهمی ئەدەبی و دەقی نووسراوی هه یه. له خۆیندنه وه ی ئەم میژوو هه دا کاتیک دینه سه ریاسی شیعری کوردی، ئەوه ی لای کورد هه یه و باسی لێوه کراوه، پێش ئەدەبی نووسراو، ئەدەبی سه رزاری و نه نووسراو له ئەدەبی میلی و ئەدەبی فۆلکلۆر وه ک سامانی ئەدەبی نه ته وه یی بۆ سه رده می باو باپی ره هه ره کۆنه کانی میلیه تی کورد ده گه رتته وه، هه رچی سه باره ت به ئەدەبی نووسراویشه تا ئیستا شهیره کانی باباتا هیری هه مه دانی وه ک سه ره تای شیعری نووسراوی کوردی ده ستنیشان کراوه.

یه که م: له باره ی شیعره وه

له سه ره تا دا ده توانین بڵین ئەدەب هه موو ئەو بهرهمه زمانیه له خۆ ده گریت، که به جۆرێک هه ست و هه لچوونه کان ده ورۆژین، ئەمه ش به هۆی ئەو په یوه ندیه به هیزه ی هه موو ژانره کانی ئەدەبه، که به هه ست و سۆزی مرۆفه وه گرێ دراو، بېگومان ئەوه ی سه رچاوه یی یه که می په یوه ندی نیوان ژانره کانی ئەدەبه، زمانه، زمان رۆلی سه ره کی ده بینیت و هه ر به کارهینانی زمانیش به هۆی ده برینه وه ده توانریت ئەو پۆلینه له نیوان ژانرو جۆره کانی ئەدەبه دا بکریت، «زمان له رۆمان و چیرۆک و درامادا زیاتر زهینیه وه ک له شاعر، زمانی شیعری زیاتر ده ستوری زمان ده به زینیت، له پیناوی دانانی گوێگر یان خۆنه ر له بارێکدا، که زیاتر وه ی و هۆشیاری تیدا بێت» (الرحمانی، ۲۰۲۱، ۳۹). له ناو ئەو ژانره شدا شاعر وابهسته ییه کی زۆری به زمانه وه هه یه، چونکه زمانی شیعری، رۆلی کاریگه ری هه یه له چینی ده قێکدا، تا ئەو راده یی «هه ندیکجار ده گاته پله ی ئالۆز به جۆرێک، که ئەسته مه وشه یه ک بگۆرین، یاخود وشه یه ک زیاد بکه ین، به بی ئەوه ی کاریگه رییه که ی نه بێته مایه ی تیکدان له گشتیدا» (الرحمانی، ۲۰۲۱، ۴۰). ئەوه ی له م تێروانینه وه پێیده گه ین ئەوه یه، شاعر ژانریکی ئەدەبه یه، بریتیه له پارچه ده برینتیکی ئەدەبی له لایه ن شاعیرێکه وه ده وتریت یان ده نووسریت، که هه ست و سۆزی جۆراوجۆر ده رده بریت، پشت به به کارهینانی ته کنیکی جۆراوجۆر ده به ستیت و بایه خه داده ت به لایه نی جوانی و ئیستاتیکی ده قه که له رینگه ی زمانه وه، یان شاعر بریتیه له پیکهاته یه ک، که وشه به کارده هینیت بۆ وروژاندنی هه سه ته کان به شیوه یه کی خه یالی، واته پارچه ده برینتیکی ئەدەبه یه که هه ست و سۆزی قوئی شاعیر به رامبه ر به شته کان ده خاته روو. شاعر «به زمانی ناخواتنی دل ده ناسری» (عه بدوللا، 2008، 113) له گه ل ئەوه شدا شاعر جۆرێکه له خۆ ده برین که هه یج سنووریک نانا سیت، له وانه جه ختکردنه وه له سه ر جوانیناسی زمان و به کارهینانی ته کنیکه جیاوازه کانی وه ک دووباره کردنه وه و قافیه که له دیر زمانه وه ده رکه وتوو، شاعر گوزارشت له بیکردنه وه و هه ست و نه ست و ئالۆزییه کان، یان خۆشییه کانی ده کات و باوه ری به چی هه یه یان ئەو پرسه مرۆپانه ی سه رنجی راده کیشن، ده کاته شاعر و دهینووسیتته وه، شاعیری به توانا زۆر سوود له وینه و به کاربردنی وشه وه رده گریت، تا بتوانیت به جوانترین شیوه هه سه ته کانی بگه یه نیت، هه ر بۆیه جۆره کانی شاعر سه ره له ده دن.

دووهم: شیعری نوێ کوردی

له سه ره تا کانی سه دهی بیسته مدها رێچکه ی شیعری کوردی قوناغیکی نوێ بری و شاعیران به جیهانیکی تری شیعری ئاشنابوون، به جۆریکی لای به شیک له شاعیران گۆران و ده ربازبوون بوو له قوناغیکی کۆن بۆ قوناغیکی نوێ، ئەم گۆران و نوێبوونه وهیه له رووی زه مه نه وه شیعری سالانی (۱۹۲۰-۱۹۷۰) ده گرتیه وه وه دهقی شیعری هه ندیک له شاعیران نوینه رایه تی نوێبوونه وه که یان ده کرد، ئەویش به کاریگه ربوون به ئەده بی تورکی هه ننگای گه وره یان هاوئیشته «له م میکانیزی گۆران و گواستنه وه یه ده، شیعری کوردی و شاعیرانی کورد به دوو چه شن سویدیان له سه رچاوه ی سه ره کی کاریگه ربیه کانی نوێگه ری له رینگه ی شیعری تورکییه وه بینه وه، کۆمه ئیکیان راسته وخۆ هه ئسوکه وتی رۆژانه یان له گه ئ شاعیره نوێخوازه کانی تورکدا هه بوو وه ک پیره مێرد و عه بدوله رحیم هه کاری، هه ندیکیشیان له دووره وه له رینگه ی خوێندنه وه ی کتیب و رۆژنامه و گۆفاری تورکییه وه... وه ک گۆران و شیخ نوری و ره شید نه جیب...» (به رزنجی، 2014، 3).

رابه رانی قوناغی نوێکردنه وه ی شیعری کوردی، که به روونی کاریگه ری ئەده بی تورکیان له سه ربوو بریتی بوون له «پیره مێرد و عبدالرحمن به گی نفوس و شیخ نووری شیخ صالح و گۆران و ره شید نه جیب و عبدالواحد نووری» (حوسین، 2020، 422) ئەم شاعیرانه پالنه رو هیزیکی زۆریان تیدا نیشته جیبوو بوو بۆ گۆرانکاری و نوێبوونه وه، یه که م هه ننگایان بریتی بوو له ده رخستنی شیوه یه کی نوێ له شاعر، که له کۆت و به ندی کلاسیکی ره ها بکریته، ئەمه ش رینموینی شاعیرانی کوردی ده کرد بۆ چوونه ناو قوناغیکی تر له تاقیکردنه وه به پشتبه ستن به بۆ ماوه بی ئەده بی وه ک باگراوندی رۆشنیبری شاعیران و به پشتبه ستن به ده سکته وه کانی شیعری جیهانی و رۆشنیبری شیعری نوێ رۆژئاوا. دواتر له رینگه ی ئەده بی تورکییه وه ئاشنابوون به رۆشنیبری جیهانی به گشتی، که ره نگدانه وه یه کی گه وره و روونی هه بوو له گۆرینی چه مکی شاعر له شیوه کلاسیکییه که ی بۆ حاله تی نوێبوونه وه، له گرنگترین هۆکاره کانی ئەم نوێبوونه وه یه سه رباری ئاشنایه تی له گه ئ ئەده بی تورکی و گه لانی دراوسێ په یوه ندی به و باره رۆشنیبرییه وه هه بوو که خۆی له سه ره له دانی «چاپخانه و چالاکی رۆژنامه وانی کوردی و دامه زراندنی قوتابخانه وه هه ندی کۆمه ئی رۆشنیبری و په روه رده بی و نمایش و جموجوئی شانۆیییه وه، چالاکییه کانی جهمعیه تی زانستی کوردان له سلیمانی له سانی (۱۹۲۶) و گه رانه وه ی هه ندیک شاعیری کورد له تورکیایی عوسمانی دوا یه گه نگی یه که می جیهانی هه بوو» (حوسین، ۲۰۲۰، ۴۲۴). عه بدوله تاهیر به رزنجی رای وایه قوناغی شیعری نوێ کوردی که له سه ره تا کانی سه ده ی بیسته مه وه ده ستیپیکردوه و به سی شیوه بووه «شیعری که کۆکردنه وه ی سییه ری قالبی کۆن و باو و خستنه رووی چه ند بابه تیکی هاوچه رخه، شیوه ی دووه م شیعریکی نوێ که تیدا له سه ر دوو ئاست یاخیبوون بۆ لاهردنی ناوه روکی کۆن و گه ران به دوا یه دۆزینه وه ی شیوه ی هونه ری نوێ و شیوه ی سییه میش شیعریکی نوێ که تیدا چه ند چه شنیک هومالی نوێ (مجاور) سه ربان هه ئداوه، سه ره تای شیعری سه ره به ست و شیعری ته فعیله، شیعری مه نسور، شیعری په خسانی و په خسانی شیعری وه ک رێخۆشکه ریک» (به رزنجی، ۲۰۱۴، ۳).

ده رباره ی سه ره تا کانی نوێکردنه وه ی شیعری کوردی بیروبوو چوونی جیاوازه یه هه ندیک پێیان وایه عه بدوله رحیم ره حمی هه کاری و پیره مێرد و شیخ نووری شیخ صالح پێش له گۆران هه ولئای نوێکردنه وه ی شیعری کوردیان داوه و به ره می دیارو به رچاویان هه یه، هه رچه ند خاوه نی رێچکه و رێبازیکی دیاریکراو نه بوون، ته نها له سۆنگه ی هه سته کردنیان به گۆرانی قوناغه که و گرنگی و زه روره تی ده ربازکردنی شاعر له قوناغی پێشوو، پێبه پێی رۆشتنی شیعری کوردی له گه ئ نوێکردنه وه ی شاعر لای نه ته وه کانی تر ئەمانیش هه ولئایان داوه و هه نگیان هه لگرتوه، له رووی به کارهینانی زمانی کوردی په تی و گه رانه وه بۆ کیشی خۆمالی، به لام ئەوه ی ئەوانی له گۆران جیاکردوه، ئەوه بوو که گۆران پابه ند به رپاز و بنه مای ئەو گۆرانکاریانه هه ننگای به رده وام و بپچرانی هه لگرت و قوناغه که ی به ته واوی به ره و نوێکردنه وه ی جدی و بابه تیانه برد، ئەوه تا گۆران خۆی له باره ی شیخ نووری و ره شید نه جیبه وه ده ئیت «من به کۆششی ئەوانه وه نه وه ستام و وه زنی هيجاشم وه رگرت و به کارهینا» (بیمار، ۱۹۷۰، ۳) که واته ئەوه ی روون و ئاشکرایه نه وه یه، که گۆران بنچینه و رێچکه یه کی ته واوی بۆ ئەو نوێکردنه وه یه گرته به ر و ده ستبه رداری نه بوو تا به ته واوی په ن گدانه وه ی له شیعری کوردیدا به ده رکه وت و بوویه پێشه نگ و مامۆستای ئەو نوێکردنه وه یه و له ده لاقه ی هۆشیاری و تیگه یشتی زۆری بۆ قوناغی شیعری کوردی و به راوردکردنی به پێشکه وتنه کانی شیعری نه ته وه کانی ده وره بوو رۆژئاوا،

به مه‌عریفه‌یه‌کی قوله‌وه که‌وته داهینان و تا «ئیس‌تاش سایه و سیبهری کارتیکردن و به‌رده‌وامی له سه‌ر دونیای شیعی‌ری کوردی هه‌ر ماوه و هه‌ر هه‌یه» (کاکه‌ی فه‌لاح، 1399، 13). له سایه‌ی ئەم نوێیوونه‌وه‌دا سه‌ریاری گۆرانی روخسارو ناوه‌رۆکی شیعی‌ری «چه‌ندین چه‌شنی شیعی‌ری سه‌ریانه‌له‌داوه» (به‌رزنجی، 2014، 3)، به‌شپۆه‌یه‌کی گشتی گۆرینی روخسارو ناوه‌رۆکی شیعی‌ری کوردی لای شاعیرانی نوێخواری ئەو قوناغه‌ بریتی بوو له (به‌کارهینانی کیشی په‌نجه‌ی خۆمائی و دورکه‌وتنه‌وه له کیشی عه‌روز، به‌کارهینانی وشه‌ی کوردی په‌تی، بایه‌خ خستنه‌سه‌ر جوانی سروشت و دیمه‌نی درامی و وینه‌ی شیعی‌ری، پاراوی و ساده‌ی زمان و روونی واتا...)

دیمه‌نی جوانی سروشت مۆرکیکی شیعی‌ری نوێی کوردی بوو، وه‌رزی پایز وه‌رزیکێ پر له جوانی و وینه‌ی سه‌رنج‌راکیش، ته‌نیا جوانی به‌ سروشت و مرۆف و زه‌وی نه‌به‌خشیوه، به‌لکو کاره‌گه‌ری له‌سه‌ر هه‌ستی شاعیران و نووسه‌رانی دونیای ئەده‌بیات دروستکردوه، لای گۆرانی شاعیر ئیلهامی له‌دایکبوونی ده‌قیکی نوێی به‌رزبوو، ئەم شیعی‌ری گۆران مونا‌جاتیکه له‌گه‌ل جوانی سروشت و رۆحی ئاوێته‌ی وشه‌ی جوان و ناسکی کوردی ده‌کات و به‌ ده‌مه‌ته‌قییه‌کی خۆی و پایز، تیکستی به‌رز به‌ره‌مه‌ ده‌هینیت.

پاییز! پاییز!

بووکی پرچ زه‌رد!

من مات، تۆ زین:

هه‌ردوو هاوده‌رد!

من فرمیسکم، تۆ بارانت؛

من هه‌ناسه‌م، تۆ بای ساردت؛

من خه‌م، تۆ هه‌وری گریان،

دوایی نایه: دادم، دادت،

هه‌رگیز، هه‌رگیز،

پاییز! پاییز!...

(دیوانی گۆران، 1393، 135)

مه‌مه‌د سالح دیلان (1927 - 1990) یه‌کیکه له‌و شاعیره‌ هه‌ست ناسکانه‌ی که له‌رووی پاراوی زمان و به‌کارهینانی وشه‌ی ره‌سه‌نی کوردی و کیشی خۆمائی کوردیه‌وه له‌ پێشه‌نگی شاعیرانی نوێخواریبووه، ئەویش شیعی‌ریکی له‌ سالی (1953) بۆ وه‌سفی سروشتی جوانی پایز نووسیه‌وه، هه‌موو رووداو سه‌روشتیه‌کانی وه‌رزی سال به‌ دیمه‌ن و وینه‌ی سه‌رنج راکیش ده‌خاته روو به‌م جووره

پاییز بوهری گه‌لای دره‌خت

زستان، با بیخی وه‌یشوومه‌ی سه‌خت

خه‌زان، با زه‌رد بی ده‌شت و چیا و کێو

به‌فر دایپۆشه‌ هه‌وراز و نشیو

ره‌هێله‌ رایده‌ پووشی په‌نا چال

(دیوانی دیلان، 2013، 71)

بای وه‌شت، بيشکینه‌ نه‌مامی ناومال

له‌وینه‌ کیشانی ئەو رووداو و گۆرانه‌ی به‌سه‌ر زه‌ویدا دین له‌ وه‌رزه‌کانی سالدئا ئەوه ده‌خاته‌روو که هه‌تا رووداوێک له‌ ساتیکدا روونه‌دا رووداوێکی تر په‌لکیشی دواي خۆی ناکات و له‌ کۆتاییدا جوانی به‌هارو سه‌روشته‌که‌ی سه‌رچاوه‌ی له‌ هه‌موو رووداو کیشمه‌کیشمه‌ی سه‌روشته‌وه دیت وه‌ک ده‌لی:

تا پاییز تارای زه‌ردی نه‌پۆشی

زستان وەيشوومەى سەختى نەجۆشى

وشك نەبى پووشى دەشت و چيا و چۆل

نەيگري بەفر لووتكە و شيو و دۆل

لافاو و باران نەيمال زەوى

باى دەشتيش نەيبا پەرزىنى قەوى

لرقة و چۆقەى دان نەگاتە ئاسمان

پەپوو نەخوئىيى لە پۆپى داران

چۆن رۆژى بەهار ئەدا گزنگى؟...

(ديوانى ديلان، 2013، 71)

تەوەرەى سىيەم: رەگەزى رووداو لە شيعردا

بە کيکيتەر لە حالەتە ديارەکانى نوپوونەوەى شيعرى لەو قوناغەدا بریتی بوو لە مەزناندى و بەرجەستەکردنى رەگەزو توخمە ھونەرپەيەکانى دراما لە نيو دەقى شيعرى و نووسىنى شيعرى درامى و تىکستى شيعرى بۆ دراما، جا لە ناوەرۆکە خودى و ھەستى و بېرپەكەى، ياخود لە بنچينە ھونەرپەيەكەى، واتە بە تىكەلبوونى رەگەزەکانى دراما بە شيعر، يان بە سەرھەلدانى فۆرمى نوێ درامای گۆرانى ئامیز (شانۆى گۆرانى)، كە زیاتر جەخت لەسەر جولەو سەماو گۆرانى دەكاتەو، ئەمەش دەچیتە خانەى شيعرى درامایى (ئۆپېرا و ئۆپېرېت)، ھەموو ئەمانە لە دەرتەنجامى سروشتى روانىنى شيعرى لە شيعرى نوێ لە لایەك و لە جۆراوجۆرىيەتى ئەو توخمە ھونەرپەيەكەى كە شاعیر بە کاریان دەھێنى بۆ بەرجەستەکردنى ئەو روانینە و لە شىوازی بەکارھینانەكەشى لە لایەكى ترەو، لێرەدا ئیمە جەخت لە رەگەزى رووداو دەكەینەو دەرخەرى ئەو راستیەش دەبین كە ئەم رەگەزە رۆلى پێویستى گێراو لە نوپوونەوەى شيعردا.

رووداو لای ئەرستۆ دووبەش یان بلین دوو جۆرە «رووداوى سادەو رووداوى ئالۆز» (حەمودە، ۲۰۱۶، ۸۴) لە ھەردوو جۆرەكەیدا ئەوەى بارە درامیەكە دەخولقینى مەلانی نيو رووداوەكانە، وەگەر نا ئەگەر دەقنوس بە شێوێ سادەو بۆ پلان رووداوەكان بە دواى یەكدا بەھێنیت و مەبەستى نەبیت باریكى ھەلچوون و مەلانی دروستبكات، ئەوا ھەر لەسەرەتاو دەقەكە حالەتى درامابوونى خۆى ون دەكات، یەكێك لە وەزىفە گزنگەکانى رەگەزى رووداو دەرخستى لایەنى گزى و مەلانیكى نيو ژيانى مرۆفەكانە، كە لە ئەنجامیشدا بزوتنەرى سەرەكى رووداوەكان ئەو مەلانییە، كە لە نيوان مرۆف و مرۆف لەلایەك و مرۆف و دەوروبەرۆ ژینگەكەیدا ھەيە. كەواتە رووداوى سەرەتا وەك سبەرىكى گشتى بۆ سەرھەلدانى مەلانیكىان دیتە حساب. بۆیە رووداوى سەرەتایى، ئەو كەردەوانە لە خۆ دەگرت كە دژواریەك لە ھەناویدا ھەيە و بەرەو ئەو دەرواى زنجیرە رووداوىكى تر بەرھەم بەھێنیت، كە ھەموویان پەيوەندیەكى پتەوى تىكئالوویان بەیەكەو ھەيەو خزمەتى رووداوە سەرەكیەكەى ناو دەقەكە دەكەن، ھەربۆیە زنجیرەكە رووداوى دواى رووداوى سەرەتایى، دەقى ئەدەبى و ھونەرى بەرەو لوتكە بەرپۆدەبات، قوناغىك ھەيە لە رووداودا ناوژەد دەكریت بە لووتكە، كە خالى وەرچەرخانە، كاتىك رووداوەكان دەتوانن بە ھەر شێوێكە بپۆن تا كاتى ئەو دەیت زنجیرە رووداوەكانى دوا لوتكە سەرھەلبدەن، كەواتە ئەو ھەيە لە بارەى رووداوەكانەو بەرپۆدەبات، كەواتە، ناوەرەست و كۆتایى، ئەم رەگەزە بەلای حەسەین عارفەو «بەرپۆدەبات لە زنجیرەكە كارەسات كەدواى كە ئەكەبوونیان لەسەر یەكتر لە شێوێ تەقینەو ھەيە كە رووداوەكە پێك دەھێن» (عارف، ۲۰۱۱، ۲۷۰).

ھەر بابەتێكى شيعرى لە رووى تايبەتمەندیەو ھاوونى بېرۆكە و ئامانجى و شىوازی رېكخراو و چینی خۆیەتى، جا شاعیر شيعرى لیرىكى بنووسیت بۆ وروژاندنى ھەستەكان، یا شيعرى داستانى بۆ گێرناو و خستەرووى رووداوەكەلىك بە شێوێ چیرۆكىكى شيعرى درێژ یان شيعرى درامى بۆ دەربىنى دیدگای كارەكتەرىك لە مەر تەواوى لایەنەكانى ژيان، ئەو رېنگەيەكى نایاب و سەرنجراكێشە بۆ بەكارھێنانى وشەى نووسراو. كەواتە لە كۆى ژانرەكانى شيعردا، شيعر دەربازبوونە لە ساتەوختە ئاسایەكەى ژيانى رۆژانە. شيعر یەكێكە لە باشترین فۆرمەكان

بۆ دەربەربین و دەرخستنی هەستی خۆبەخۆی شاعیر یان ئەو بابەتە لە بارەییەوه دەدوێ، یان ئەو رووداوانەى کاربان لێدەکات و دەیکاتە شیعەر. بۆ ئەمە بەپێی ئەو بابەتە لە بارەییەوه هەستەکان دەردەبرێت و شەهێ گونجاو دەدۆزێتەوه، وێنەى شیعەری بەرز دەخولقییت تا شیعەریک لەدایکدەبێت. شیعەریک سەرچاوەى لەو هەستەوه وەرەگرێت، کە لە ئارامیدا وەبیردەهێنرێتەوه و بە وشە دەردەکەون، بۆیە جۆرەکانى شیعەر هاتوونەتە ئاراوه، هەر بەم ناوەرۆکەش جۆریکیان لەوانى تر جیا دەکێتەوه (شیعەری لیریک، شیعەری درامى، شیعەری داستانى، شیعەری فیکردن...).

بێگومان ئەو رووداوانەى لای شاعیران هەوتی لەدایکبوونی دەقی شیعەری بوون، رووداو گەلى جۆراوجۆرن، کە دەشێ پۆلێنکەری و نموونەیان بۆ بەهێنرێتەوه،

۱- رووداوی سروشتی

رووداوی سروشتی زۆرجار لە دەرهوهى تواناو دەسەلاتەکانى مرۆڤن و پەيوەندى فراوانیان بە بارودۆخى ژینگەى، گۆرانى سروشت و ئاو هەواو وەرزه‌کانى سأل و گەرماو سەرمايى چینه‌کانى زەوى (لافاو، بورکان، ئاگرکەوتنەوه، بارانى لێزەمه‌و بەفرو سەهۆلبەندان و سەرماو سۆلە...) هەیه. شاعیر وەک هەر مرۆڤێکى تر لەگەل سروشت پەيوەندىیەکی بەتینی هەیه، بەلام هەستناسکی شاعیر و هەلچوونەکانى ئەم پەيوەندىیە بەهێزو پێتر دەکات، کەم شاعیر هەیه شیعەری بۆ سروشت و دیمەنەکانى نەنوسیبێت. پیرەمێردى شاعیر یەکیکە لەو شاعیرانەى چەندین شیعەری وەسفی بۆ جوانى سروشت نووسیوه، وێنەى شیعەری جوانى تیداخولقاندوون

پیرەمێرد لە رۆژێکى نىسانی سالى ۱۹۳۲ بەیانى کە لەخەو هەستاوه، لە پەنجەرەى ژوورەکەپەوه روانیویەتى بەفر دارو بەردى سپی پۆشکردووه، ئەویش بۆ ئەو رووداوه بە کوردییه‌کى رهوان وەسفی جوانى ئەو سروشتە دەکات و سلیمانى ئەچوینی بە بەلقیس لە جوانى و پاراوهیدا و دەقەکەشى ناواناوه (کوردی رهوان)

سبەینى بوو، لە خەو هەستام کە روانیم بەفرە باریوه

سلیمانى ئەلێی بەلقیسە، تارای زیوی پۆشێوه

دەمێک بوو چاوه‌رپێ بەفرێکى وابووم، مژدە بێ! بارى

سەرم بەفرە کەچی هێشتا شەرەتۆپەلمە بۆ یارى!

لە بیرمە شیرە بەفرینەم ئەکرد، سوارى ئەبووم بێ زین

نسى بوو جیگە کەى ئەیبەست، ئەما تاكو دەمى هاوین

بە بەرگی سپیەوه چەند شوخە شاخى گۆیژە بییینه

لە رەنگى ئاسمان دولبەرترە، ئەو سپیە، ئەم شینە

ئەلێن بەرگی فریشتەى ئاسمانیش سپیە وەک بەفرە

فریشتەى ئیمە بالایە، بەلام ئاخ بۆچ ئەخوین تەفرە؟! ... (دیوانى پیرەمێرد، ۱۹۷۰، ۱۳۵)

۲- رووداوی سیاسى

ئەورەحمان بەگى بابان (۱۸۸۰-۱۹۶۷) یەکیکە لە شاعیرانى نوێخوازی کوردی و بەکاربەریبوون بە ئەدەبى تورکی (لاسایکردنەوهى ئەدەبى عوسمانى) لە بواری نوێبوونەوهى شیعەری کوردیدا شانەشانى پیرەمێرد، شیخ نورى شیخ سألح، گۆران، رەشید نەجیب و عبدالواحد نورى، بەشداری لە نوێکردنەوهى شیعەری ئەو قۆناغەدا کردووه. یەکیکە لەو شاعیرانەى هاوسۆزبووه بۆ بابەتە نیشتمانى و نەتەوهییه‌کان، رووداوه سیاسى و کۆمەلایەتییه‌کان رەنگدانەوهى تەواویان لە شیعەرەکانیدا هەیه «سەردەمى ژيانى ئەو لە رووی سیاسیه‌وه گەرمبوو، رووداو زۆربوو» (خەزەندەر، ۲۰۱۰، ۱۰۷)، لەگەل ئەوه‌شدا شاعیرێکى رۆشنیرو خوێندەواوو، کوردپەرەریکی دلسۆزبووه، ئەو

رووداوانه‌ی دووچاری کورد هاتوون کاره‌گه‌ریبوه پێیانه‌وه‌وه‌هه‌میشه سه‌رنجی تایبه‌تی هه‌بووه له‌باره‌یانه‌وه‌وه‌هه‌ندیکیان شیعری نووسیه «له‌رۆژی ۱۵ تشرینی یه‌که‌می ۱۹۲۸ دا، می‌چه‌ر نوئیل به‌سه‌رۆکایه‌تی چل سوار عه‌سکه‌ری هیندۆکه‌وه‌هاته سلیمانی، شیخ مه‌حموود نامه‌ی تایبه‌تی بۆ نووسیبوو، که به‌هۆی عه‌بدوڵلا ئاغای حاجی سه‌عید و فایه‌ق توفیقه‌وه‌هۆی ناردبوو» (خه‌زنه‌دار، 2010، 117) هاتن. ئەم هۆنراوه‌یه‌ی له‌و رۆژه‌دا نووسیه‌وه.

سه‌د درێغ ده‌وری ئەسیری قه‌ومی کورد نه‌برایه‌وه

تا‌کوو ئیستا ئەم گرنیه‌هه‌ر به‌که‌س نه‌کرایه‌وه

میله‌تی گه‌وره‌ و بچووک گشتی به‌سه‌ربه‌ستی ئەژی

میله‌تی کورد هه‌ر له‌ژێر بارا به‌دیلی مایه‌وه

تا‌کوو ئیستا هه‌ر دراوسی بون عه‌دوی خاکی وه‌ته‌ن

سه‌یری نه‌گه‌ت که‌ن که‌ ئینگلیز، هاته‌ کۆر و کایه‌وه‌...

(ئه‌وره‌حمان به‌گی بابان، ۲۰۱۷، ۵۶)

به‌رده‌وام ده‌بیت له‌باسی خراپی و دوورویی ئینگلیز، تا ده‌گاته‌ خسته‌نه‌رووی وینه‌ی تراژیدی که‌ کورد هه‌میشه به‌هۆی دوژمنه‌کانیه‌وه‌هه‌ توشی چه‌ندین چه‌رمه‌سه‌ری هاتووه‌، ئینگلیزی به‌پیلانگیزی سه‌ره‌کییه‌که‌ داده‌نیت، که‌ له‌به‌رده‌م دۆزی کورددا پاشقول لیده‌ربوو.

ماده‌ چوارده‌ی مه‌نه‌جی ویلسۆنی پێش خۆی خست و هات

ماده‌ که‌ بۆ قه‌ومی کورد دیلی ئەبه‌د خۆنیرایه‌وه

هه‌رچی قه‌ومی که‌وته‌ ری بۆ سه‌ربه‌خۆی سه‌رکه‌وی

سیاسه‌تی ئینگلیزه‌ دوو پاشقول له‌ ری گیرایه‌وه

بابه‌! ئینگلیز هاته‌ ناو، ئوممیدی سه‌ربه‌ستی نه‌ما

ره‌حمی یه‌زدانی نه‌بێ ئەمرین هه‌موو به‌م غایه‌وه

(ئه‌وره‌حمان به‌گی بابان، ۲۰۱۷، ۵۷)

۳- رووداوی میژووی

دیاره‌ به‌شیک گه‌وره‌ی تۆماره‌ میژووییه‌کان پیکه‌هاتوون له‌ تۆماری رووداو و کاره‌سات و دیمه‌نی تراژیدیای به‌هۆی جه‌نگ و شه‌رو پیکدادان دووچاری خه‌لک و گه‌لان هاتوون، شاعیرانیش وه‌ک تاک و کاره‌کته‌ریکی هه‌ست ناسکی ناو ئەو رووداوانه‌، گوزارشته‌کانی خۆیان له‌ریگه‌ی زمانی شیعرییه‌وه‌ ده‌ربپوه‌، ئیشوونازارو ده‌ردو مه‌ینه‌تی گه‌لی کوردیان به‌شعیر هۆنیوه‌ته‌وه‌وه‌هه‌و به‌هه‌شی و هاو‌غه‌می خۆیان تۆمارکردوه‌، شعیریان وا باره‌یناوه‌ که‌ له‌گه‌ل رووداوه‌کاندا پێ به‌پێ هه‌نگاو به‌هات. شاعیرانی کورد جیا له‌و رووداوانه‌ی دووچاری خه‌لکی خۆیان ده‌بوو، له‌ رووی مرۆفایه‌تییه‌وه‌ فرمیسکیان بۆ نازاری گه‌لانی تر رشتوه‌وه‌، له‌م باره‌یه‌وه‌.

دیلانی شاعیر یه‌کیکه‌ له‌ شاعیرانی کورد، که‌ به‌ زمانیکی پاراو و گوزارشتی پر سۆزو هه‌ستیک مرۆفدۆستانه‌، شعیریکی بۆ جه‌زائیر نووسیه‌وه‌، پر له‌ دیمه‌نی درامی ناخ هه‌ژین و له‌ کۆتایی چامه‌که‌دا بارو ژیانی جه‌زائیر ده‌چوینیت به‌و حاله‌ی کوردی تیدایه‌.

جه‌زائر

با ره‌هینله‌ی ده‌سپێژی تیژ

گولله‌باران

بیوه‌ریخی

گه‌لای ته‌مه‌نی لای و کیژ

دوای بۆردومان

که سووتا درهخت و گیا

دهشت و چیا!

که بوو به کۆمه ئی ئاگر

یا بوو به کۆمه ئی پشکو

(دیوانی دیلان، ۲۰۱۳، ۲۲۶)

له کۆتای دهقه که دا به ههستیکی مرۆفانه، دلدا نه وهیه ک بۆ جه زائیر ده کات و رووداوه کانی جه زائیر ده چووینیت به و کاره سات و تراژیدیایانه ی

به سه ر کورددا هاتوو

ئه ی گه لی جه زائری جیر

منیش وه ک تو

له (سه لماس) و (چه ریه) و (خۆ)

یا خۆ له (وان)

له (باشقله) و ده شتی (بۆتان)

له (ئاگری داغ) یا له (ده رسیم)

(دیوانی دیلان، ۲۰۱۳، ۲۲۶)

دوژمن، تیر خویناوی مژیم

۴- رووداوی کۆمه لایه تی

له ناو کورددا، ئه وه ی ره نگدانه وه ی هه یه له ره فتارو هه لسه که وه تی هه رتاکیکدا و بۆته به شیک له کلتور، په یوه ندی به هیزی کۆمه لایه تی و شیوه ی ژیان و بارو گوزهرانی خه لکییه، شاعیرانی له مه یدانی کاری خۆیاندا به شیعر هاوبه شی خۆشی و ناخۆشی میلیله ته که ی خۆیان کردوو، بۆ رووداوه ناخۆشه کان شیعیان هۆنیوه ته و ماته میان گێراوه بۆ رووداوه خۆشه کانیش هه ستو سۆزی پر خۆشیان ده ربیره. یه کتیک له و بابته تانه ی شاعیران خۆیان لیداره نووسینی شیعر بووه بۆ کۆچی که سایه تی ناودارو هاویری و هاوخه بات و ئازیزانیان. سه لای شاعیر (۱۸۹۲-۱۹۵۹) له و شاعیرانه یه له م بواره دا چه نیدین ده قی شیعی نووسیه، یه کتیک له و ده قه شیعییه ماته منامه یه که بۆ مردنی کوره تاقانه که ی به ناوی نه وشیروان له سالی ۱۹۳۹ ز نووسیه.

جه رگ هه لئه قه چی دل پر له نالین جه رگم براوه

چۆن ئۆقره ئه گری سه ر له سه ر سه رین میشکم پزاوه

بۆ دوایی نه هات فرمیسکی چاوم هه تا بو به خوین

... (دیوانی سه لام، ۱۹۹۱، ۲۱۹)

په ترۆکه ی نه به ست جه رگی براوم تو ب سهروشوین

مه حمود جه وده ت تیکۆشه ریکی کوردبوو بۆ مردنی ئه و به شیک له شاعیران به شیعر شیوه نیان بۆ کردوو و باسی قاره مانی و تیکۆشانه کانیان کردوو، گۆرانی شاعیر یه کتیکه له و شاعیرانه ی به ناویشانی (لوانه وه ی سه ره ری) سه رباری شیوه نی بۆ مه حمود جه وده ت شتایشی مه ردی و ئازایی و کورد په ره ریه که ی ده کات.

ئه و مه حمود جه وده ته ی سروشتی خاکی بوو

سه ر تا پای کرده وه ی پاکي بوو، چاکی بوو،

ئه و کورده، ئه و مه رده، ئه و رۆله ی هه لکه وته،

ئەو پەرحمان بە گۆ بابان، شاعیری نیشتمانپەرورەو پیاوێکی کۆمەلایەتی، لە دەقێکی شیعریدا وێنەیەکی درامیمان بۆ دەکێشێت دەربارەی زۆرداری و دلێرقی خاوەن زەویەیک بەرامبەر رەنجبەرێکی رووتی هەزار، کە لە راستیدا رووداویکی واقعییە وەک خۆی دەلێت: «ئەم هۆنراوە بۆ وەسفی زەویدارێکی زۆردار و زالم نووسراوە کە هیچ درۆ و هەلبەستی تیا نییە» (گەلێله، 2017، 31).

لەسەرەتای پارچە شیعەرە کە یەو بەمجۆرە وێنە یانی رەنجبەرە کە دەکێشێت

ئاغە ملکی تۆ ئە کێلم بەندە و مسکینی تۆم

رۆژی سەغڵەت نۆکەری خەنجەر وەشینی شوینی تۆم

شیر و ماستی رۆژ بە رۆژ و گیسک و کاور هینی تۆم

هەر رقی هەلسا بە دایک و باوکەو پێر جوینی تۆم

لە کۆتایدا بۆئەو دەریازی ببیت لە چەوسانەو نوکەری هەرحی هەبوو داویەتی بە ئاغا دلێرق

گاییکم مابوو فرۆتم دام بە ئاغا پارەکە ی

پستگرم بوو لە زنجیر و فەلاقە و دارەکە ی

یا مریشک و هیلکە بردن بۆ کوری سەرکارەکە ی

رەبی مەحوی کەیتەو خۆی و زەوی و ئاوبارەکە ی! (ئەو پەرحمان بە گۆ بابان، 2017، 31)

ئەمە و چەندین دەقی ترمان هەن کە بەلگەن لەسەر رۆتی رووداو وەک رەگەزی درامی لە شیعری کوردیدا، ئەم بارە راستەوخۆ پەیوەندی بەووە هەیه ژبانی مرۆفەکان پریەتی لە رووداو و شاعیریش مرۆفیکە ناتوانیت هاوسۆز نەبیت لەگەڵ بارودۆخی ژبانی خەلکی، بۆیە ئەمە وادەکات لە سنەتی شیعردا کەرەستە ی بە کارهاتوو بە جۆریکی رەنگپیدەرەو هەمە لایەنە ی ژبان بێت.

ئه‌نجام:

- په‌گه‌زی رووداو له بنچینه‌دا په‌گه‌زیکي درامایه‌و به‌شپوهیه‌کی به‌رچاو روۆی هه‌یه له چینی ده‌قی شیعریدا، نمونه‌ی شیعری زورمان هه‌یه به‌ کاریگه‌ری ئه‌م په‌گه‌زه به‌ره‌مهاتوون.

- شیعری نوڤی کوردی کۆمه‌لنیک هه‌نگاوی گه‌وره بوو بۆ ده‌ربازکردنی شیعری له قوناغی کلاسیک له رووی زمانی شیعری و ناوه‌روکی شیعره‌وه، له‌گه‌ل ئه‌وانه‌شدا به‌کاره‌ینانی په‌گه‌زه‌کانی دراما روۆی هه‌بوو له گۆرانکاری ئه‌و قوناغه‌دا، په‌گه‌زی رووداو به‌نموونه.

- رووداو به‌شپیکي گرنکه له ژبانی مروّفه‌کان، میژوو مامه‌له له‌گه‌ل راسته‌قینه‌ی تایبه‌تدا ده‌کاو داتا‌کان، سات، کات و شوین له‌به‌رچاوده‌گریت، به‌لام شیعری تیکه‌لی ده‌کات له‌گه‌ل هه‌ست و سۆزو هه‌لچوونی شاعیر، به‌واتایه‌کی تر شیعری مامه‌له له‌گه‌ل راسته‌قینه‌یه‌کی گشتیدا ده‌کات.

- په‌گه‌زی رووداو روۆی له‌گه‌شه‌سه‌ندن و نوڤیونه‌وه‌ی شیعری کوردیدا، به‌رچاوه‌و شاعیران به‌مه‌زراندنی رووداوه‌(کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و میژوویی...) په‌کان توانیویانه‌ چوارچۆیه‌ی ئه‌رکی شیعری فراوان بکه‌ن.

لیستی سه‌رچاوه‌کان:

- ئه‌رستۆ، ۲۰۱۱، هونه‌ری شیعری (شیعری ناسی)، وه‌رگێرانی عه‌زیز گه‌ردی، چاپی دووهم، سلیمانی، چاپخانه‌ی گه‌نج.
- ئیبراهیم، په‌مه‌زان، ۲۰۰۹، په‌وتی شانۆی کوردی له‌ دوڤی و ئه‌مروڤا، گ. رامان، ژ (۱۴۴)، ۲۰۰۹/۵/۵، سلیمانی.
- ابراهیم، محمد حمدی (د)، ۱۹۹۴، نظریه‌ی الدراما الاغریقیه، ط ۱، القا، دار نوڤار للطباعة.
- به‌رزنجی، عه‌بدووللا تاهیر، ۲۰۱۴، شیعری کوردی و سه‌ده‌یه‌ک به‌هه‌له‌به‌کاره‌ینانی ناوئیشانه‌کانی نوڤیگه‌ری، روژنامه‌ی چاودێر(په‌خه‌نهیچاودێر) ژماره‌(۳۹۸)/۲/۲۴، ۲۰۱۴.
- بيمار، عبدالرزاق، ۱۹۷۰، دانیشتنیک له‌گه‌ل گۆراند، گوڤاری به‌یان ژماره‌ ۲ شوباتی ۱۹۷۰، به‌غداد.
- حه‌موده، عبدالعزیز (د)، ۲۰۱۶، روونانی درامای، وه‌رگێرانی دلاوه‌ر قه‌ره‌داغی، چاپی په‌که‌م، سلیمانی، چاپخانه‌ی سه‌رده‌م.
- حوسین، هیمداد (پ)، ۲۰۲۰، ئه‌ده‌بی نوڤی کوردی، به‌رگی په‌که‌م، چاپی په‌که‌م، هه‌ولێر، ناوه‌ندی ئاوێر بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه.
- حوسین، هیمداد (د)، سه‌نگه‌ر نازم، ۲۰۲۰، فه‌لسه‌فه‌ی ئه‌ده‌ب، چاپی په‌که‌م، هه‌ولێر، ناوه‌ندی ئاوێر بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه.
- حوسین، هیمداد (د)، سه‌نگه‌ر نازم، ۲۰۲۰، ئه‌ده‌بی جیهانی، چاپی په‌که‌م، هه‌ولێر، ناوه‌ندی ئاوێر بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه.
- خه‌زنه‌دار، مارف (د)، ۲۰۱۰، میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، به‌رگی په‌که‌م، چاپی دووهم، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی ئاراس.
- خه‌زنه‌دار، مارف (د)، ۲۰۱۰، میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، به‌رگی شه‌شه‌م، چاپی دووهم، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی ئاراس.
- دهبلیودوسن، س. ۱۹۸۱، الدراما والدرامی، ترجمه‌ د. عبد الواحد لوه‌لوه‌، دار الرشید للنشر، به‌غداد.
- الرحمانی، أحمد، ۲۰۲۱، تیۆره‌کانی په‌خه‌نی ئه‌ده‌بی و پراکتیزه‌کردنیان، وه‌رگێرانی سه‌رده‌ر گه‌ردی (پ.د)، چاپی په‌که‌م، هه‌ولێر، ناوه‌ندی روژنپیری ئاوێر.
- رشدی، رشاد (د)، ۲۰۰۰، نظریه‌ی الدراما من ارسطو الی الان، ط ۱ مصریه، هلا للنشر و التوزیع/ عربیه‌ی للطباعة و النشر.
- په‌سول، شوکریه، ۱۹۸۹، ئه‌ده‌بی کوردی و هونه‌ره‌کانی ئه‌ده‌ب، چاپی په‌که‌م، مطابع‌ تعلیم‌ العالی، ارپیل.
- عارف، حه‌سین، ۲۰۱۱، نووسینه‌کانم له‌ بواری په‌خه‌نو لیکۆلینه‌وه‌دا، چاپی په‌که‌م، چاپخانه‌ی ئاراس، هه‌ولێر.
- العلوی، محمد احمد بن طباطبا، ۲۰۰۵، عیار الشعری، شرح و تحقیق، عباس عبد الساتر، ط ۲ بیروت، دار الکتب العلمیه، لبنان.
- عوسمان (خاله‌ دیوه)، ریزان، ۲۰۱۰، بنیاتی جووره‌کانی رووداو له‌رومانی کوردی کوردستانی باشوور سانی (۱۹۸۵-۱۹۹۰)، چاپی په‌که‌م، ئه‌کادیمیای کوردی، هه‌ولێر.

- عوسمان، ههريتم، ٢٠٠٩، ته كننيك له سئ چيروكي نارام كاكهه فهللادا، گوڤاري هه نار، ژماره ٤٤ سئبته مبهري ٢٠٠٩
- عه بدوللا، په روين، ٢٠٠٨، ره گهزه كاني دراما له شيعري ليريكي كورديدا (كرمانجي خوارو ١٩٨٠- راپه رين)، چاپي به كهه، سلئيماني، چاپخانه ي سه ردهه.
- عه ولا، عه بدوللا ره حمان، ٢٠١١، شيعري شانويي له نه دهه بي كورديدا (باشوري كوردستان ١٩٢٥-١٩٦١)، هه ولير، چاپخانه ي حاجي هاشم.
- كاكهه فلاح، حه مه حه مه نه مين قادر، ١٣٩٩، سنه، ده زگاي بلاو كرده وه ي كوردستان.
- كهه ساس، محه مه ده، ١٩٩٩، له نه دهه بي گه لانه وه، به رگي به كهه، چاپي دووهه، سلئيماني، چاپخانه ي ئوفيسي ژيار.
- محمده، عبدالرزاق، ١٩٦١، شانويي كوردستان، چاپخانه ي صلاح الدين، به غداد.
- موفتي، په ري سالح، ٢٠١٢، گيرانه وه له چيروكه كاني نه حمه ده مه حمه ده ئيسما عيلدا، چاپي به كهه، چاپخانه ي حاجي هاشم، هه ولير.
- Abrams, M.H. and Harpham, Geoffrey Galt, 2013, A Glossary of Literary Terms, Eleventh Edition, Gengage Learning.

ديوانه كان:

- ئاگرين، عه بدوللا (د)، ٢٠١٣، ديواني محمده سالح ديوان، چاپي دووهه، چاپخانه ي چوارچرا، هه ولير.
- عبدالواحد، نازاد، ١٩٨٩، ديواني شئخ نووري شئخ سالح، به شي دووهه، چاپخانه ي الجاحظ، به غداد.
- قهفتان، مه ريوان، ٢٠١٩، نه خؤل له نيوان نه دهه ب و هونه ردا، چاپي به كهه، چاپخانه ي ناوه ندي سارا، سلئيماني.
- كاكهه ره ش، ئومئيد، ١٩٩١، ديواني سه لام، چاپي دووهه، چاپخانه ي نه ديپ، سلئيماني.
- مه لا كهه ريم، محه مه ده، ١٣٩٣، ديواني گوهران، چاپي پئنجه مه، چاپخانه ي دالهو، تهران.
- هاوار، محمده ره سول، ١٩٧٠، ديواني پيره ميژدي نه مر، چاپخانه ي العاني، به غداد.
- گه لانه ي، مه لا مه حموده، ٢٠١٧، به شئيك له ديواني نه وره حمان به گي بابان، چاپي دووهه، هه ولير.